

ла въ грѣха, по ради немаренъето си. За това по-
торително дѣлаемъ: Дѣлжни сме да поправимъ
падналіа нашъ братъ въ прегрѣшеніето.

Изъ какъ? Съ искренно предпазваніе. И да бы,
като ще поправимъ него, и ний да не подпаднимъ
подъ Спасителевитѣ дѣла, съ които Той гонаше
тѣквызитѣ: “Порождѣніа Ѣхиднова какъ можете
добро глаголати, закъ сѣще; ѿ избѣжка въ сърдцѣ
устѣ глаголетъ. 1.)

Защото, дѣто сме предприѣли да поправимъ
въ прегрѣшеніа падналіа; то е едно общо и за
вснница ни благодѣтелство (ханръ). И на тѣкова
благодѣтелство за въздааніето са надѣваме отъ
Самаго Спасителя сѣдѣ смъртъта, като прести-
гнемъ въ бѣдѣщій животъ. Спорѣдъ това и не-
избѣжно трѣбва да не забравямы Неговити дѣла,
що дѣла въ Ев. Еванг.” Глаголъ же вѣмъ, ѣкъ
всѣко слово ѣже ѣще рѣкнѣтъ человекъ, воздадѣтъ
ѡ немъ слово въ дѣнъ сѣдній. Ѣ словесъ въ свойхъ
ѡправдишася, и ѿ словесъ свойхъ ѡсѣдиши са.“2]

И за това ясно ни са доказа отъ Ев. Писа-
ніе.—Яко и да сме дѣлжни да поправимъ прегрѣ-
шившіа по нашето мнѣніе Свѣщенникъ; изъ да за-
бѣлжимъ, чи грѣшимъ въ тѣквъ сѣдѣ, спо-
рѣдъ Ев. Евангеліе; когато само за единъ выно-
ватъ Свѣщенникъ говоримъ хвали дѣла: като са
безъ здраво издирваніе (пресѣдѣваніе?) и безъ
здрѣкаж мисль. И колко ли повече грѣшимъ,
когато говоримъ и хвалимъ цѣло народно Дѣховен-
ство и Свѣщенство? И въ другъ отношеніе: народъ,
който хвали Черковнитѣ си Слѣжители, хвали Пѣрѣ-
ющия си Бога.....

1.] Мат. гл. 12, ст. 34.

2.] Мат. гл. 12, ст. 36—37.